

Să cauți

MarianP

Să cauți

Să cauți unde cerul vorbește prin senin
Să cauți cu privirea topitul râu de soare,
Să cauți cu sărutul albastru din divin,
Și-acolo unde zarea se sprijină de-o floare.

Să cauți fulgerata scânteie de lumină
Atunci când glezna vremii îți este apăsată
În mohorâta umbră a nopții cabotină
Și să-ți găsești menirea în steaua mult visată.

Să te complaci cu fluturi, să-ți poarte pe aripe
Dorința de visare și taina prin dorințe,
Să cauți în Cuvânt și zbor să se-nfiripe
Din cozerii cu zeii plantând de vis semințe.

Să cauți adâncimea în boabe mari de rouă
Să fii și marinar vâslind prin vânt cu gheață,
În fluvii de minuni să stingi potop, de plouă,
Și fii și far nădejdi de simți la tâmpile ceață.

Să cauți în pământuri, să-l zgârii de-i uscat
Să scurmi în malu-i tare și să-i zâmbești cu apă,
Să-i fii tu regăsire atunci când ești blocat
În vreun canon teluric; ridică-te din groapă,

Și caută rotundul, fii propriul arhitect,
Căci toate au o vatră și-un vis de ctitorie,
Zidește iscodind în timpul imperfect
Să lași un strop din tine cusut pe-o broderie.

Iar de auzi rumoare să cauți cu tăcere
Destinul să îl cerți de simți că-i adulter
Să taci dar să-l întorci, la viață; de ți-o cere,
Vorbește-i cu iubirea căci nu-ți mai e mister.